

آرزویی که به دل کارگردان تازه در گذشته ماند

حسین شهابی، کارگردان با مرگ ناگهانی خود آخرین ساخته اش «رو در رو» را روی پرده سینما ندید.

به گزارش سایت خبری پرسون، حسین شهابی متولد هفتم آذرماه سال ۱۳۴۶ در دهه ۷۰ با ساخت فیلم‌های کوتاه و بلند تجربی به طور جدی شروع کارش را در سینما رقم زد و بعد در ابتدای دهه ۹۰ اولین فیلم بلند سینمایی خود را کارگردانی کرد.

او فیلم «به خاطر مهدی» را ساخت که به اکران درنیامده و «روز روشن» که در سی‌ویکمین جشنواره فیلم فجر تندیس بهترین فیلمنامه را دریافت کرد از شناخته‌شده‌ترین فیلم‌های این فیلمساز است.

او دقیقاً یک دهه قبل یعنی در سال ۱۳۹۱ با همین فیلم در جشنواره فجر شرکت کرد و حالا در آستانه چهل‌ویکمین دوره و در شرایطی که در فکر ساخت یک فیلم جدید بود، از دنیا رفت.

شهابی پس از «روز روشن» تا سال ۱۳۹۵ سه فیلم بلند دیگر با نام‌های «حراج»، «بی‌صدا» و «آزاد به قید شرط» را نویسندگی و کارگردانی کرد و در بیشتر آثارش بیش از آنکه درگیر حضور بازیگران ستاره و گیشه باشد، دغدغه طرح موضوعات و داستان‌هایی از زندگی و مشکلات انسان را داشت. در «آزاد به قید شرط» با بازی امیر جعفری داستان مردی را روایت کرد که به ۲۰ سال حبس محکوم شده و پس از تحمل نیمی از این دوره به طور مشروط از زندان آزاد می‌شود. چالش مهم برای این شخصیت جلوگیری از هر نوع تخلف و نزاع است؛ کاری که برای او آن هم در جامعه‌ای که پس از ۱۰ سال برایش بیگانه شده سخت است.

فیلم «بی‌صدا» که ابتدا «سرطان» نام داشت با نگاهی که صرفاً امیدبخش نبود، به مصائب زندگی بیماران مبتلا به سرطان می‌پرداخت و فیلمساز تلاش کرد تا بخشی از تلخی‌های زندگی این بیماران را روایت کند.

«حراج» هم یکی دیگر از فیلم‌های اجتماعی اوست که با حضور بازیگران تئاتری ساخته شد و تابستان امسال هم برای جدیدترین فیلمش که پس از ۶ سال آن را ساخته بود، پروانه نمایش گرفت.

فیلمبرداری «رو در رو» که ابتدا «تست آخر» نام داشت، زمستان سال ۱۴۰۰ تمام شد و حسین شهابی در کنار فریبا خادمی، بازیگر فیلم حراج، یکی از نقش‌های اصلی را بازی کرده بود. شهابی در این فیلم به چالش‌های کسانی که به بازیگری در سینما علاقمند هستند و تست‌های مختلف بازیگری را در آموزشگاه‌های سینمایی می‌دهند، پرداخته بود.

در این فیلم طبق گفته کارگردانش بیش از ۱۴۰ هنرجو و بازیگر حضور داشتند و دغدغه ساخت فیلم از آشنایی شهابی با مشکلات و حواشی سیستم آموزشی در حیطه بازیگری به‌ویژه در آموزشگاه‌های سینمایی شکل گرفته بود و برخی مسائل و مشکلات و حاشیه‌ها را نیز به تصویر می‌کشید.

این کارگردان که خودش در سال‌های گذشته یک آموزشگاه سینمایی تأسیس کرده بود، در آخرین گفت‌وگویش با ایسنا در شهریور امسال عنوان کرده بود که تلاش می‌کند مهر یا آبان ۱۴۰۱ فیلمش را در سینماها نمایش دهد چون با توجه به ترافیک اکران و اینکه پس از جشنواره فجر، فیلم‌های دیگری به این ترافیک افزوده می‌شوند ترجیح می‌داد هر چه زودتر فیلمش راهی سینماها شود اما به نظر می‌رسد ناآرامی‌های اخیر که روند اکران سینماها را به هم ریخت، دلیل منتفی شدن تصمیم او بوده باشد.

شهابی شهریور همین امسال در گفت‌وگویی دیگر با ایسنا به مدیران سینمایی توصیه کرده بود که اینقدر سخت نگیرند چون بعضی دوستانش را در سینما می‌دید که بخاطر صدور مجوز آثارشان دچار مشکل شده‌اند.

او می‌گفت، «برخی کارگردان‌ها تصور می‌کنند من می‌توانم به آن‌ها کمک کنم و سراغم را می‌گیرند تا به عنوان تهیه‌کننده برایشان مجوز بگیرم یا اگر ارتباطی دارم واسطه شوم در صورتی که من قبلاً برای بعضی کارهای خودم هم نتوانستم مجوز بگیرم. البته در دولت‌های قبلی همکاران سینمایی در این حد مشکل نداشتند و برای مدیران بهتر است که تعامل خوبی با سینماگرها داشته باشند تا در سایه گفت‌وگو هر دو به نتیجه دلخواه برسند خصوصاً در برابر فیلمسازان با سابقه‌ای که سال‌ها عمر خود را در این حرفه گذاشته‌اند.»

حسین شهابی دومین کارگردانی است که در چند ماه گذشته به طور ناگهانی از دنیا می‌رود در حالی که هیچ کدام عمرشان کفاف نداد تا دسترنج سینمایی خود را روی پرده ببینند. اصغر یوسفی‌نژاد ۲۲ شهریور ماه امسال بر اثر خونریزی مغزی درگذشت آن هم در شرایطی که منتظر بود تا «عروسک» اش که در جشنواره فیلم فجر سال قبل توقیف شده بود، پروانه نمایش بگیرد. اگرچه حسین شهابی برای فیلمش «رو در رو» مجوز داشت ولی هر دو فیلم بدون سازندگان خود سرانجام به نمایش درخواهند آمد.

